

موضع ما درباره دومین دوره انتخابات شوراهای شهر و روستا

هم‌میهنان گرامی!

مردم مبارز کردستان!

رژیم جمهوری اسلامی از روز نهم دیماه یک هفته مهلت جهت ثبت نام متقاضیان عضویت در شوراهای شهر و روستا تعیین کرده و درصدد است که در آینده‌ای نزدیک دوره دوم انتخابات شوراهای را در سراسر کشور برگزار نماید. جهت اعلام موضع حزب دمکرات کردستان ایران در رابطه با این دوره از انتخابات شوراهای ضروری می‌دانیم به چند نکته مهم و اساسی اشاره نمائیم.

- حزب دمکرات کردستان ایران همیشه بر این باور بوده و هست و براین باور خواهد بود که باید در هر جا و در هر زمانی اداره امور به دست نمایندگان منتخب مردم سپرده شود. بر همین اساس حزب دمکرات سیستم شورایی جهت اداره امور کشور را سیستمی مردمی و روشی مناسب جهت اعمال خواست و اراده مردم می‌داند. بهمین جهت نیز هر گاه فرصتی دست داده باشد، حزب دمکرات توده‌های مردم کردستان را تشویق نموده است تا در اولین فرصت اقدام به انتخاب شورا نمایند و امور مربوط به حل مشکلات جامعه را بر عهده آنها بگذارند.

- سال ۱۳۷۷ زمانیکه انحصارگران حاکم بر کشورمان بعد از قریب بیست سال سرانجام تحت فشار افکار عمومی ناگزیر از تن دادن به انتخابات شوراهای شهر و روستا شدند تا به یکی از مهمترین اصلهای قانون اساسی مدون و مورد پسند خود جامه عمل بپوشانند، توده‌های مردم در سراسر ایران به امید اینکه می‌توانند گوشه‌ای از اداره امور اداری و اجتماعی خود را در کف نمایندگان منتخب خود قرار دهند، در این انتخابات شرکت جستند و انتخابات شوراهای را به عرصه‌ای جهت ابراز نارضایتی نسبت به جناح بالادست درون قدرت فرمانروا تبدیل نمودند.

- حزب دمکرات کردستان نیز با الهام گرفتن از خواست و اراده مردم و نیز بسبب آنکه می‌دانست فرصتی هر چند ناچیز جهت به نمایش گذاشتن اراده مردم بوجود آمده است، از مردم کردستان خواست تا در انتخابات شوراهای شرکت جویند و اشخاص مورد اعتماد مردم را نیز ترغیب نمود تا کاندیداتوری خود را اعلام و پذیرای مسئولیت شوند تا بخشی از امور مردم مستقیماً در دست نمایندگان آنان قرار گیرد. با خوشحالی و افتخار باید گفت که مردم کردستان به گرمی از فراخوان حزب استقبال نمودند و فعالانه در انتخابات شرکت کردند.

اگر چه انحصارگران با استفاده از اختیارات نامحدود خود توانستند صلاحیت شمار زیادی از کاندیداهای مورد قبول مردم را رد نمایند، لیکن در مجموع مردم تسلیم نظر کاربدستان نشدند و نتیجتاً ترکیب شوراهای به هیچ وجه باب طبع انحصارگران درون حاکمیت نبود. به ویژه در کردستان که علی‌رغم اینکه افراد مختلفی به عضویت شوراهای در آمده بودند لیکن رویهمرفته مردم توانستند بخشی از اراده خود را بر حاکمیت تحمیل نمایند.

- بر این اساس کمترین انتظار رأی‌دهندگان در کردستان و در سراسر ایران این بود که شوراهای منتخب مردم حداقل این اندازه از اختیارات را دارا باشند که بتوانند وظایفی را که طبق قوانین جمهوری اسلامی برایشان تعیین گردیده به انجام برسانند و صلاحیتهائی را که همین قوانین برایشان در نظر گرفته‌اند اعمال نمایند. لیکن حاصل چهار سال کار شوراهای شهر و روستا، تحت حاکمیت رژیم ولایت فقیه چه بوده است؟

- آنچه در این مدت بر سر شوراهای و اعضای آن رفته‌است، کارشکنی‌هایی که شوراهای با آن مواجه بوده‌اند و دخالت‌های بی‌موردی که در امور مربوط به شوراهای صورت گرفته است، بسی بیشتر و فراتر از آن است که بتوان در این مختصر مورد بحث قرار گیرد، لیکن همین قدر کافی

است که بگوئیم قدرت حاکم اعم از جناح انحصارگر و جناح موسوم به رفرمخواه آن، تا آنجا که در توان داشت و از دستش برآمد تلاش نمود شوراهای را از محتوای شورایی تهی کند و تا آنجا که مقدور باشد آنان را در انتظار مردم خوار و بی‌مقدار نماید.

جناح انحصارگر که اساساً از روی اجبار تن به انتخابات شوراهای داده‌بود، با سوء استفاده از صلاحیتهائی که خارج و فراتر از قانون برای خود قائل است، نه تنها شوراهای را از محتوا خالی نمود، بلکه مجلس شورای اسلامی را نیز که قاعداً یکی از سه رکن اساسی حاکمیت است در عمل از هر نوع صلاحیتی محروم نمود و به همگان نشان داد که در نظام موسوم به عدل "الهی" جایی برای اعمال خواست و اراده مردم، رأی و حاکمیت مردم وجود ندارد.

از دیگر سوی، جناح موسوم به رفرمخواه که خود هرگز قادر به اعمال اندک صلاحیتی که قانون برایش در نظر گرفته، نبوده و نه تنها نتوانست از شوراهای منتخب مردم دفاع و حمایت نماید، بلکه در بسیاری از حالات سعی بر آن داشت تا ناتوانی‌های خود و گماشتگانش را به گردن شوراهای بیاندازد و همه کمبودها و نارسائی‌ها را متوجه شورا نماید که گویا کاری برای مردم انجام نمی‌دهند و گاهی از کار کسانی که به آنان رأی داده‌اند می‌گشایند.

در نتیجه چنین وضعی شوراهای در کردستان (و مطمئنیم که در دیگر مناطق کشور نیز وضع بهمین منوال است) پس از گذشت چهار سال هنگامیکه کارنامه خود را مورد بازبینی و ارزیابی قرار می‌دهند، در درون خود نوعی ناکامی و به هدر رفتن تلاش و انرژی احساس می‌نمایند. زیرا علی‌رغم اینکه بخش اعظم آنان انسانهای دلسوزی بوده‌اند و در انجام هر آنچه که از دستشان بر می‌آمده‌است دریغ نورزیده‌اند، مشکلات و موانع "قانونی" و غیرقانونی فرارویشان امکان هر نوع پیشرفت و موفقیتی را از آنان سلب نموده‌است.

بدین ترتیب جمهوری اسلامی ایران بار دیگر و اینبار از کانال شوراهای این واقعیت را به جهانیان نشان داد که با آزادی، دموکراسی و خواست توده‌های مردم بیگانه است و تا زمانیکه قدرت و اختیارات در دست کسانی است که خود را نماینده خدا در زمین می‌دانند، شورا، مجلس شورا و هیچکدام از دیگر ارگانهای منتخب مردم نمی‌توانند مؤثر و کارساز باشند و از ظلم و اجحاف و بی‌عدالتی نسبت به مردم بکاهند.

با این وضعیت به باور حزب دمکرات کردستان ایران، زمان آن فرا رسیده است که همه مردم در همه جای ایران هر نوع توهمی را نسبت به امکان حصول تغییرات مثبت در این رژیم از خود دور سازند. زمان آن فرا رسیده است که هم‌میهن‌انمان انتخابات و صندوقهای انتخابات را به جمهوری اسلامی و شماری از حلقه بگوشان آن واگذارند و با خودداری از شرکت در انتخابات مانع از دادن نوعی مشروعیت کاذب به این رژیم و سیاستهای ضد خلقی‌اش گردند.

انتظار این است که نه در کردستان و نه در هیچ جایی از ایران آنانکه به شخصیت خود ارج می‌نهند و مورد احترام مردم هستند خود را برای عضویت در دوره دوم باصلاح انتخابات شوراهای کاندیدا ننمایند و به وسیله‌ای جهت مشروعیت بخشیدن به دیکتاتوری ولایت فقیه تبدیل نگردند.

تردید نیست که رژیم اسلامی هم می‌تواند کسانی را برای کاندیداتوری دست و پا نماید و هم امکان آن را دارد که شماری از مردم را به پای صندوقهای رأی بکشاند. لیکن مهم این است که اشخاص بااعتبار و با شخصیت در این دام گرفتار نیایند و این صحنه‌سازیهایی مضحک و این رسوایی‌ها را به ضد خلقی‌ها و محدود وابستگان‌شان واگذارند. با آرزوی روزی که مردم ایران آزادانه انتخاب می‌نمایند و آزادانه انتخاب می‌شوند و نمایندگان مردم مظهر واقعی اراده خلق خواهند بود.

دفتر سیاسی

حزب دمکرات کردستان ایران

۸ دیماه ۱۳۸۱